

Profetians röst i dag

Edward O'Connor C.S.C.

*Detta häfte
tillägnas
Jesu Heliga Hjärta
och
Marias Obefläckade Hjärta*

Jubelåret 2000
Johannes Abrahamsson
översättning

Reviderat 2014

© Edward O'Connor C. S. C. 1997

Innehåll

	Sid.
INLEDNING.....	2
BARMHÄRTIGHETENS TID.....	4
RÄTTVISANS TID.....	6
<i>VARNINGEN</i>	6
<i>MIRAKLET</i>	6
<i>TECKNET</i>	7
<i>STRAFFET</i>	7
<i>ELD FRÅN HIMLEN</i>	8
<i>DE TRE DAGARNAS MÖRKER</i>	8
TIDENS SLUT.....	10
<i>PRÖVNINGEN</i>	10
<i>AVFALLET</i>	11
<i>HAN SOM ÄNNU HEJDAR AVFALLET</i>	11
<i>DEN VANHELGANDE SKÄNDLIGHETEN</i>	12
<i>MARIAS SEGER</i>	13
<i>NYA HIMLAR OCH EN NY JORD</i>	13
<i>ÅTERKOMSTEN</i>	14
SAMMANFATTNING.....	15
UTVÄRDERING.....	16
TILLÄGG AV ÖVERSÄTTAREN.....	20

INLEDNING

Ett av tecknen för vår tid är det ovanligt stora antal människor som hävdar att de tar emot budskap från himlen. De flesta budskapen tillskrivs den Heliga Modern, andra tillskrivs Jesus, helgonen och änglarna eller de arma själarna i skärselden. Många är förenade med visioner och uppenbarelsen, några åtföljs av mirakulösa tecken såsom blödande hostior, gråtande statyer, stigmata och liknande. Aldrig i kyrkans historia har det förekommit ett sådant överflöd av redogörelser för övernaturliga händelser.

Några kommer omedelbart att avfärda allt detta som fanatiskt nonsens, som förmodligen uppkommit i upphetsningen inför det stundande år 2000. Även om det skulle vara så, utgör det ändå ett så anmärkningsvärt fenomen att det kräver en noggrann undersökning, särskilt från prästernas sida. Antalet människor som är berörda torde uppgå till långt över en miljon. Enbart Medjugorje har dragit till sig hundratusentals pilgrimer. Garabandal, Betania och Akita har också attraherat stora massor. Och förutom de människor som gjort pilgrimsresor är det många, många fler i bönegrupper som inspirerats av dessa uppenbarelsen. Varje år arrangeras tjugo eller trettio ”Mariakonferenser” bara i vårt land (USA) för tusentals deltagare som kommer för att höra vad Vår Fru har sagt och svara på hennes kallelser. Böcker som rapporterar om budskap mottagna från övernaturliga källor finns nu så det räcker att fylla åtskilliga bibliotekshyllor. Det finns flera tidningar och många nyhetsbrev enbart tillägnade Medjugorje, och åtminstone en tidskrift, ”Signs and Wonders”, rapporterar om de profetiska budskapen i vår tid i allmänhet. Slutligen, förutom de budskap som vänder sig till allmänheten, finns det oräkneliga andra budskap och visioner mottagna av människor som inte berättar öppet om dem, utan anförtrot dem åt en präst eller rådgivare.

Detta häfte söker ge en sammanfattning av de huvudsakliga ämnena i nutida profetior, följda av en kort reflektion över det mottagande de borde få i kyrkans liv. I häftet påpekas att det mellan en lättrogenhet som sväljer alla dessa budskap okritiskt, och en rationalism som med hänvisning till sunt förnuft stänger dörren för alla anspråk utan att ens undersöka dem, kan finnas en medelväg som bättre stämmer överens med kristen trosuppfattning.

Att diskutera detta ämne kompliceras av att ordet ”profet” under de senaste årtiondena börjat användas om vem som helst som talar emot den rådande opinionen. Varje social korsriddare kallas förr eller senare för profet av dem som stöder honom. Utan att ge sig in i en dispyt om hur ordet används, är frågan som ställs här huruvida profetians nådegåva, i den bibliska betydelsen av ett budskap anförtrott av Gud till en talesman för att tillkännages för folket, fortfarande fungerar i dag.

Det är naturligtvis tämligen riskfyllt att försöka sig på att jämföra profetior med varandra på grund av risken att blanda ihop de icke autentiska med de autentiska. Emellertid har vår tids profetior så gemensamma teman att de sällan på någon enskild punkt är beroende av en enda talesman. Även om man skulle bortse från alla de profeter som anförs här, skulle det förmodligen vara möjligt att samlas en annan grupp som skulle återge ungefär samma budskap.

Jag skall inte direkt sysselsätta mig med frågan om äkthet, men jag har bemödat mig om att begränsa mig till ”profeter” vars trovärdighet är väl faställd. De första grundläggande källor jag tar upp här är syster Faustina och Luisa Piccareta, av vilka den förstnämnda är saligförklarad, medan den sistnämndas sak är en god bit på väg. Sedan finns det ett slags andra generation av profeter som innefattar visionärerna i Garabandal, Medjugorje, Betania och Akita. Slutligen finns en stor mängd andra, varav många förtjänar att tas på stort allvar, men jag skall begränsa mig till Fader Gobbi, Vassula Rydén* och franciskanbrodern David Lopez.

BARMHÄRTIGHETENS TID

Enligt den välsignade syster Faustina lever vi nu i en barmhär- tighetens tid. Vi skall dra all nytta vi kan av den överflödande nåd som utgjuts nu, för att vara redo för den rättvisans tid som skall komma. Jesus sade till henne: ”Tala till världen om min barmhär- tighet, låt hela mänskligheten upptäcka min ofattbara nåd. Den är ett tecken för den sista tiden, efter den skall rättvisans dag komma.” (Divine Mercy in My Soul – Diary, #848)

Vid andra tillfällen sade Han till henne: ”Innan jag kommer som den rättvise domaren, skall jag komma som barmhär- tighetens konung.” (#83)

”Du skall förebere- da världen för min slutliga ankomst” (#429)

Något liknande sade Jungfru Maria till henne:

”Du måste tala till världen om Hans stora barmhär- tighet och förbereda världen för Hans andra ankomst. Han skall då komma, inte som en barmhär- tig frälsare, utan som en rättvis domare. O, så förskräcklig den dagen är! ...rättvisans dag, den gudomliga vredens dag. Änglarna darrar inför den.”(#635)

Vassula har också fått budskapet att den Helige Andes nåd utgjuts i dag som aldrig tidigare. Detta har bekräftats av påven Johannes Paulus själv. När han talade om den ”Neokatekumeniska Vägen” (som uppstod i Madrid 1967), sade han: ”Dess historia hör samman med uppblomstrandet av de rörelser och kyrkliga grupper som hör till den andliga förnyelsens skönaste frukter, vilka började under det Andra Vatikanconciliet. Detta blomstrande var och är fortfarande en stor gåva av den Helige Ande.” (Notifikation av 24 jan. 1997; Osservatore Romano, English ed., Feb. 5, 1997). Till de andra rörelser som påven hade i tankarna hör förmodligen Cursillo, den karismatiska förnyelse som började samma år som den Neokatekumeniska Vägen, och Focolarerörelsen (1945).

Luisa Piccareta, en märklig italiensk mystiker (1865-1947) som, trots att hon var samtida med syster Faustina knappt har börjat bli

känd, talar om en tid som skall komma när Guds vilja skall ske på jorden såsom i himlen. I detta den ”Gudomliga Viljans Rike”, som hon kallar det, skall världen bli vad Gud avsåg att den skulle vara från begynnelsen. (Se de många volymerna av hennes ”Book of Heaven”, som nu håller på att publiceras i Jacksonville, Florida.)

RÄTTVISANS TID

Men mellan den nuvarande barmhärtighetens tid och det framtida gudomliga viljans rike, skall det komma en rättvisans tid som många andra profeter har talat om. Visionärerna i Garabandal, Medjugorje och Akita i synnerhet, varnar för att vår världs syndfullhet har blivit så stor att Gud står i begrepp att låta ett tungt straff drabba världen.

VARNINGEN

Innan Han gör det kommer emellertid Hans barmhärtighet att utsträckas ytterligare för att rädda oss. Först kommer Han att ge världen en allvarlig varning. Den kommer huvudsakligen att bestå i att varje människa får se sin själ så som Gud ser den. De som lever i synd kommer att bli förskräckta över sitt samvetes tillstånd.

MIRAKLET

Inte långt efter varningen kommer ett stort mirakel att ske som ett slags sista ansträngning från Guds sida att omvända mänskligheten före bestraffningen. Conchita i Garabandal säger: ”Det kommer att vara det största mirakel som Jesus någonsin gjort i världen. Man kommer att se det i byn Garabandal och från de omgivande bergen. De sjuka skall bli friska och de som inte tror blir omvända.” (Pelletier, *Our Lady comes to Garabandal*, p. 151.)

TECKNET

Efter miraklet skall det finnas kvar ett stort tecken som är synligt för hela världen och skall bestå för evigt. Flera uppenbarelser talar om ett sådant tecken: Garabandal, Medjugorje och andra. Några ger intrycket att det kommer att finnas ett enda tecken för hela världen, andra tycks antyda olika tecken på olika platser.

STRAFFET

Om människorna fortfarande inte ångrar sig trots den gudomliga barmhärtighetens alla ansträngningar, skall straffet komma. För Fader Gobbi förklarade Maria:

”Eftersom människan inte har tagit till sig mina upprepade kallelser till omvändelse, ångrat sig och återvänt till Gud, är det största straff som mänskligheten någonsin upplevt på väg att falla över henne. Det är ett mycket svårare straff än syndafloden. Eld skall falla från himlen och en stor del av mänskligheten kommer att förintas.” (To the Priests, #332)

Uppenbarligen kommer straffet att innehålla flera beståndsdelar. I första hand naturkatastrofer som översvämningar, orkaner, vulkanutbrott och jordbävningar. Hungersnöd kommer att följa som en konsekvens. Ett annat slag av hemsökelse kommer att bestå i utbrott av nya sjukdomar och farsoter som gör läkarna handfallna. (Fader Gobbi har identifierat AIDS som den första av de sju plågorna som nämns i Uppenbarelseboken 15, # 412.) Det har dessutom blivit sagt att vi kan förvänta oss en ökning av våldet i våra samhällen. Några profetior tillägger ekonomiska katastrofer som ytterligare en faktor.

ELD FRÅN HIMLEN

Men alla dessa hemsökelse vars samlade effekt skulle vara fasansfull, utgör inte i sig den tunga bestraffning man talar om. De kan vara varningar eller förvarningar eller till och med bidragande faktorer, men enligt Conchita i Garabandal ”kommer själva bestraffningen att vara resultatet av Guds direkta ingripande, vilket gör det mer förfärligt och fasansfullt än något vi kan föreställa oss.” Det kommer därför inte att vara ett tredje världskrig eller en atomexplosion. Både Garabandal och Akita beskriver det som en eld – en term som bekräftas av Fader Gobbi och Vassula. Akita anger ”eld från himlen”. Om det kommer att bestå av eld i bokstavlig mening, eller om eld bara är en liknelse för något annat, är inte alltid klart. Vassula verkar antyda att den kommer att bli både bokstavlig och bildlig. (Hon såväl som Fader Gobbi talar i detta sammanhang om ”den Helige Andes eld”.)

DE TRE DAGARNAS MÖRKER

Förenat med straffet kommer vad som kallas ”de tre dagarnas mörker”. De har nämnts av ett antal mystiker i det förgångna. I dag är det broder David Lopez som talar utförligast om dem, även om syster Faustina (#83) och Vassula (21 juli 1990) verkar bekräfta vad han säger. Under dessa tre dagar kommer hela jorden att vara täckt av mörker och fasansfulla demoner kommer att fara fritt omkring. Människor uppmanas att stanna inomhus, där den enda ljuskällan är välsignade stearinljus eftersom all elektricitet kommer att saknas. Det som kommer att ske vid denna tid är så fasansfullt att broder David endast motvilligt talar om det.

Om någon känner sig benägen att invända att en sådan tanke inte har någon grund i Skriften kan han erinra sig Jesu ord: **”Strax efter den tidens lidanden skall solen förmörkas och månen**

inte ge något ljus. Stjärnorna skall falla från skyn och himlens makter skakas.” (Matt. 24:29) Detta stämmer väl överens med det som kallas ”de tre dagarnas mörker” av de moderna profeterna. Slutligen är det värt att notera att de tidiga profeterna, t. ex. i Garabandal, talade om straffet som villkorligt. De senare, t. ex. i Medjugorje, säger emellertid att straffet nu är oundvikligt, eftersom mänskligheten inte har ångrat sig. Vi kan emellertid mildra det genom bön och offer.

Även utan alla dessa profetior, bara genom att betrakta dagens värld i ljuset av Skriften, kan man fråga sig om vi inte borde förvänta oss en bestraffning från Gud. De som invänder att Han är en nådens Gud som inte har någon plats för vrede, sopar under mattan ett obestridligt inslag i vår Herres undervisning i både Gamla och Nya testamentet.

Hur kommer livet att se ut efter bestraffningen? Visionärerna i Medjugorje säger: ”Livet i världen kommer att förändras. Efteråt kommer människan att tro som i gamla tider.” (Fader Vlasic i Pelletier, ”The Queen of Peace Visits Medjugorje”, p. 139). Detta stämmer väl överens med löftet i Fatima om en fredens tid som skall följa efter Rysslands omvändelse.

TIDENS SLUT

Många fler detaljer har givits om de kommande händelserna, särskilt av den tredje gruppen profeter som nämnts ovan. De påstår att vi nu går in i **”tidens slut”**, tiden som är förutsagd i Skriften som förberedelse för Kristi återkomst. Enligt Fader Gobbi är straffet som tornar upp sig framför oss inte bara större än vad världen någonsin skådat, det är identiskt med den prövning som Jesus varnat oss för i evangeliet (Matt. 24:21). Dessutom är det som kyrkan genomgår i dag inte bara ännu en prövning i den långa rad hon genomlidit under historiens gång, det är början på det stora avfallet som Paulus talade om och som skall kulminera med Antikrist. Och fredens tid som skall efterfölja det kommer att vara det nya Jerusalems tid som det talas om i Uppenbarelseboken (21:2).

PRÖVNINGEN

När han satt på Olivberget och såg ut över staden Jerusalem med det magnifika templet rakt nedanför sig, varnade Jesus i sitt avskedstal för en tid som skulle komma då inte en sten i templet skulle ligga kvar på en annan. Han förklarade att det skulle komma ett lidande **”vars like inte har funnits sedan Gud skapade världen och inte heller kommer att finnas.”** (Mar. 13:19, som återger Dan. 12:1). **”Om inte Herren hade förkortat den tiden”**, tillade Han, **”skulle ingen människa bli räddad.”** Han angav dessutom att krig, jordbävningar och hungersnöd skulle vara början på vad han kallade **”födslovärkarna”** (Mark. 13:8). Det är denna prövning som enligt våra profeter nu är i annalkande.

AVFALLET

Paulus sade att före Kristi återkomst skall ett stort avfall äga rum i kyrkan, som kulminerar när ”**laglöshetens människa**” visar sig, vilket förefaller vara Paulus namn för **Antikrist** (2 Thess. 2). Enligt Fader Gobbi och Vassula har detta avfall redan börjat. Det består inte så mycket i att människor avsäger sig sin tro och lämnar kyrkan, som i att människor stannar kvar i kyrkan och förfalskar dess lära. Man ser det hos teologer och präster som kallar sig själva katoliker, men lär ut en naturalistisk version av kristendomen enligt vilken Jesus inte var en gudomlig person, inte föddes av en jungfru och inte uppstod kroppsligen från döden.

HAN SOM ÄNNU HEJDAR AVFALLET

Efter att ha nämnt avfallet fortsätter Paulus med att hänvisa till en gåtfull person som håller det tillbaka. Enligt både Fader Gobbi och Vassula är den som upprätthåller denna roll i vår tid ingen annan än Johannes Paulus II. På grund av detta är det många i hierarkin som skulle vilja bli av med honom. När han är borta kommer avfallet från tron att spridas okontrollerat och genom hela kyrkan.

Conchita i Garabandal säger att Johannes Paulus II kommer att vara den siste påven** . Hon hävdar emellertid att den Heliga Modern, som sade detta strax innan Johannes XXIII dog 1963, inte angav att världens slut skulle följa. Hon vet inte vad som skall hända efteråt. Men flera profeter förutsäger att det skall komma en falsk påve. Denne bedragare kommer att främja spridandet av falska läror i hela kyrkan. Fader Gobbi förklarar:

”Kyrkan kommer att uppleva stunden för sitt största avfall. Denne orättfärdige man skall tränga in i kyrkans innersta och sitta i Guds Tempel, medan den lilla återstod som förblir trogna skall utsättas för de största prövningar och förföljelser.” (#425).

DEN VANHELGANDE SKÄNDLIGHETEN

Ett kännetecken på Satans seger skall vara ”**den vanhelgande skändligheten**” som Jesus varnade skulle ”**stå på helig plats**” (Matt.24:15). I Daniels bok hänvisar detta uttryck till ett altare som den syriske kungen Antiokus lät resa i Jerusalems tempel till den romerske guden Zevs ära. Enligt Vassula består den nutida versionen av denna skändlighet i den naturalistiska uppfattning av Jesus som nu vinner spridning i vår teologi, en Jesus som inte längre är sann Gud och sann människa, utan bara en stor mänsklig lärare.***

En annan aspekt av avfallet och prövningen är att de trogna skall bli berövade den Heliga Eukaristin. Om detta kommer att bero på förföljelser utifrån, på restriktioner införda av förrädiska pastorer eller på präster som firar mässan på ogiltigt sätt är inte klart, det kan innefatta alltsammans. Till slut skall Antikrist komma. Både Fader Gobbi och Vassula förbinder honom med prövningen och avfallet från tron utan att ge vidare detaljer. Andra författare är mycket mer konkreta, men deras trovärdighet är ännu inte tillräckligt faställd för att de skall kunna anföras här.

Innan vi går vidare skall det betonas att syftet med dessa förfärliga förutsägelser inte är att göra oss rädda eller oroade. De är allvarliga varningar, menade att väcka oss ur vår dvala och uppmana oss att vara redo, men de åtföljs av försäkringar att vi inte behöver vara rädda. Särskilt Maria säger att hennes Obefläckade Hjärta är den säkra tillflykt, där alla som vänder sig till henne skall vara beskyddade under de förskräckliga tiderna framför oss. Hon lovar inte att bespara oss allt lidande, tvärtom, hon påstår bestämt att många kommer att kallas till martyrskap. Men hon skall vaka över dem, stärka och trösta dem, och slutligen leda dem till seger.

MARIAS SEGER

Faktum är att våra profeter försäkrar oss att just när Satan ser ut att ha erövrat allt, kommer Maria att ingripa och rycka åt sig segern från honom. Genom Fader Gobbi lovar hon:

”I den stunden, när Satan är krönt till världens herre och tror att han har säkrat segern, skall jag själv rycka åt mig bytet ur hans händer. I en handvändning skall han finna sig tomhänt och till slut skall segern vara min Sons och min. Detta skall bli mitt Obefläckade Hjärtas seger i världen”. (#29)

En effekt av elden som nämnts ovan kommer att bli världens re- nande. Bara en liten del av mänskligheten kommer därefter att återstå – de som tagit sin tillflykt under Marias mantel och levt som trogna lärjungar till Jesus. Till Vassula sade Jesus en gång:

”Med Min förtärande eld skall Jag ändra jordens yta till en gudom- ligt blomstrande och ny jord, och dagens värld skall försvinna. Med Min förtärande eld skall Jag göra er rena som guld och genomskinliga som glas för att era hjärtan skall vara Mina och finnas i Mitt. Jag och Min Fader skall vara ert hem, och ni skall vara Vårt hem. Jag ämnar ge er tillbaka er gudomlighet, skapelse, så att Min strålande ära blir som en lysande fackla inom er. Sedan skall Jag skydda er, som en vaktpost som bevakar en port, från allt orent som kan vilja komma in i er... Min Helige Ande skall göra sig ett hem i er och förvandla er till Hans Heliga Stad”. (13 maj, 1991)

NYA HIMLAR OCH EN NY JORD

Vassula talar om den nya tiden som den Helige Andes tidsålder, en ”Andra Pingst” Detta stämmer väl med vad Luisa Piccareta kallar ”den Gudomliga Viljans Rike”, då Guds vilja skall ske ”såsom i himlen, så ock på jorden”. Fader Gobbi talar om den nya tiden som kännetecknad av ”**nya Himlar och en ny jord**” (orden härrör från Jesaja 65: 17 och 66:22; Upp. 21:1). Han tillägger:

”Fadern vill med sina händer forma en ny skapelse där Hans gudomliga avtryck kommer att vara mer synligt, välkomnat, mottaget och Hans Faderskap upphöjt och ärat... Denna skapelse skall återuppstå som en trädgård där Kristus skall bli lovprisad, där hans kungadöme skall välkomnas och förhärligas. Det skall bli ett allomfattande välde av nåd, skönhet, harmoni, gemenskap, fromhet, rättvisa och fred.” (#2357)

Detta låter för bra för allt som tillhör denna världen, men egentligen betyder det ingenting annat än att säga att Gud står i begrepp att uppfylla vad Han lovat genom många av de bibliska profeterna, till exempel Jeremia:

”Det skall komma en tid, säger Herren, då jag skall sluta ett nytt förbund med Israel och med Juda...detta är det förbund jag skall sluta med Israel när tiden är inne, säger Herren: Jag skall lägga min lag i deras bröst och skriva den i deras hjärtan. Jag skall vara deras Gud och de skall vara mitt folk. De skall inte längre behöva undervisa varandra och säga: 'Lär känna Herren', ty de skall alla känna mig, från den minste till den störste, säger Herren. Jag skall förlåta dem deras skuld och deras synd skall jag inte längre minnas.” (Jer. 31:31-34. Jfr Hes. 36.)

Fastän vi lever i det nya förbundet har vi ännu inte uppnått det tillstånd som beskrivs här. Vad nutidens profeter försäkrar oss är att Gud verkligen ämnar uppfylla detta löfte, och det i vår tid.

ÅTERKOMSTEN

Nästan alla våra visionärer relaterar straffet och den nya tid som följer till vår Herres återkomst. Vassula lär att den nya tiden skall komma för att förbereda världen för Kristi återkomst. Fader Gobbi talar i färska uttalanden om en ”Kristi återkomst i ära”, vilken

skall resultera i vad han kallar ”Kristi Eukaristiska välde”. Vid slutet av detta Eukaristiska välde kommer Kristi slutliga återkomst för att döma världen. Alla visionärer verkar också vara överens om att dessa händelser inte skall ske i en avlägsen framtid, utan de skall inträffa mycket snart. Detta är orsaken till brådskan i deras budskap och att de hävdar att inte mycket tid återstår för vår omvändelse.

SAMMANFATTNING

Våra samtida profeter säger att vi skall få vara med om en serie händelser som i grunden kommer att förändra människans situation. Det är inte lätt att ge en kort sammanfattning av dessa händelser, eftersom det inte alltid är klart hur delarna förhåller sig till varandra. Men ungefär så här skulle ordningen kunna bli:

Barmhärtighetens tid i vilken vi nu lever, skall avslutas med varningen och ett stort mirakel som kommer att ges åt hela världen. Emellertid, eftersom mänskligheten kommer att misslyckas med att tillgodogöra sig denna tids särskilda nåd kommer avfallet från tron, som redan har börjat, att öka. Efter påven Johannes Paulus II skall det stegras i så hög grad, att kyrkan kommer att förefalla ha hamnat under Satans välde och Antikrist själv skall framträda. Men Guds rättvisa kommer att bemöta detta, först med en serie naturkatastrofer vilka redan har börjat. Till slut skall de tre dagarnas mörker komma, uppenbarligen som den kulminerande katastrofen, men också slutet på Satans välde. Eld som faller från himlen skall rena jorden och utplåna större delen av mänskligheten. Allt detta kommer att ske snart. Efteråt skall jorden återställas till den Edens lustgård den från början var ämnad att vara, och hela återstoden av mänskligheten skall leva under den Helige Andes inflytande. Jesu återkomst kommer att ske vid slutet av denna sista period.

UTVÄRDERING

Hur skall en allvarligt sinnad kristen ställa sig till allt detta? Det finns de som omedelbart skulle vilja avfärda det som fanatiskt nonsens som förmodligen uppstått i upphetsningen inför det stundande år 2000. De påpekar snabbt att Jesus varnade för falska profeter, och att allt vi behöver veta för vår frälsning redan har givits i Skriften och i Kyrkans tradition. Dessutom uppvisar historien rikliga exempel på undergångsprofetior som visat sig vara falska. William Miller övertygade omkring 50.000 människor att Kristus skulle återvända senast år 1844. Många av hans följeslagare gav bort sina pengar och avstod från att så sina åkrar, medan de väntade på att Jesus skulle uppenbara sig. I vår tid visar massjälv mord av människor som följt självutnämnda profeter hur farliga sådana falska ”profetior” kan vara. 900 dog i Jim Jones Peoples Temple 1978, 74 har dött i Order of the Solar Temple sedan 1994, och 39 dog i Heavens Gategrupper nyligen (1997).

Å andra sidan måste det emellertid hållas i minnet, att kristendomen till sitt själva väsen är en profetisk religion (profetisk i denna mening innebär naturligtvis inte förutsägelser om framtiden, utan endast budskap från Gud givna till vissa utvalda individer att vidarebefordras till resten av människorna). Det fanns profeter inte bara i Gamla testamentet. Även det Nya testamentet visar oss att den profetiska gåvan fortsatte även efter vår Herres ankomst. När Jesus varnade för falska profeter var det för att förklara hur man urskiljer de sanna (**”på deras frukt”**, Matt. 7:20). Han tillrättavissade människor i Hans egen tid som liksom sina förfäder förföljde de sanna profeter som hade sänts till dem (Matt. 23:29-36, Luk. 11:47-51). Paulus ansåg profetian vara den dyrbaraste nådegåvan av alla och gav praktiska anvisningar om hur man skulle handskas med den i kyrkan (1 Kor:14). Den sista boken i Nya testamentet är ingenting annat än en lång redogörelse för visioner och budskap mottagna av Johannes. När det Andra Vatikankonciliet förklarade

hur kyrkan är delaktig i Kristi profetiska ämbete, tillade man en observation som har visat sig profetisk i sig själv:

”[Den Helige Ande] fördelar särskilda nådegåvor bland de trogna i alla samhällsklasser... Dessa karismatiska gåvor, antingen de är de mer framstående eller de enklare och vitt spridda, är synnerligen lämpliga och nyttiga för Kyrkans behov.” (Lumen Gentium # 13).

Vi måste därför åtminstone vara öppna för att profetians gåva är möjlig, och vi bör vara villiga att undersöka trovärdigheten hos de som gör anspråk på att ha fått den. Dessutom ställer själva antalet i sig en fråga: Varför är denna nådegåva så oerhört aktiv i dag? 1300- och 1400-talen brukar anses som den stora tidsåldern för individuella uppenbarelser (för Jeanne d'Arc, den heliga Birgitta och Vincent Ferrer, för att inte tala om alla mindre trovärdiga kandidater). Men det har rapporterats om fler uppenbarelser under de senaste två decennierna än under de två nämnda århundradena tillsammans.

Innan man förvånar sig över detta, kunde det vara bra att dra sig till minnes profeten Joels berömda text, citerad av Petrus vid den första Pingsten:

”Och det skall ske i de sista dagarna, säger Gud, att jag utgjuter min ande över alla människor. Era söner och döttrar skall profetera, era unga män skall se syner och era gamla män skall ha drömmar. Ja, över mina tjänare och tjänarinnor skall jag i de dagarna utgjuta min ande, och de skall profetera.” (Apg. 2:17-19)

Det som händer i dag stämmer väldigt väl överens med Petrus beskrivning.

Slutligen är det en av Satans normala strategier att uppväcka falska profeter för att de sanna profeterna inte skall bli hörda. Härav följer att varje anspråk måste bedömas efter sina egna

förtjänster, hur tröttsamt det än kan vara. Det skulle vara omöjligt att här försöka göra detta, ens för den handfull profeter som vi här har nämnt. Men vi kan åtminstone fästa vår uppmärksamhet på de många tecken som har bestyrkt dem (bevittnade av ett stort antal människor i några fall), såväl som på de goda frukter i riklig mängd som blivit resultatet: människor som blivit omvända till tro, som fått sitt andliga liv förnyat, som återgått till bruket att bikta sig ofta och att tillbedja det Heliga Sakramentet och som, framför allt, dragits in i en intim relation med Kristus. Dessa frukter är skäl nog att ta anspråken på allvar från de vilkas budskap har frambringat dem.

Om vi gör så, vad kommer det att leda till? Profeterna vi anfört uppfinner inte en ny religion eller tillägger ens något till den vi har, snarare uppmanar de oss att helhjärtat leva det kristna liv vi redan bekänner. De varnar för de kompromisser, halvmesyryr och det hyckleri som underminerar den religion vi säger att vi redan utövar.

Det enda nya består i att de väcker oss inför det nära förestående uppfyllandet av de löften (och varningar) som vår Herre gav för länge sedan. Man kan fråga sig om vi inte liknar de brudtärnor som somnade medan de väntade på brudgummen. I så fall försöker profeterna väcka oss med ropet: ”Brudgummen kommer! Gör er klara för bröllopfesten!” Detta är en fullt legitim uppgift för den profetiska nådegåvan.

Dessutom, om de profetiska budskapen tas på allvar är det lätt att förstå varför det finns så många i dag: Gud använder alla till buds stående medel för att fånga vår uppmärksamhet. Guds barmhärtighet försöker rädda oss från det Hans rättvisa snart tvingas tillfoga de som inte bryr sig om att lyssna på honom.

Edward D. O'Connor, C.S.C.
University of Notre Dame
ILLINOIS, USA

* Vassula är en ifrågasatt källa för många på grund av det varningens ord som sändes ut av Troskongregationen om henne i oktober 1995. Emellertid har kardinal Ratzinger (som leder Troskongregationen, ö.a.) själv klargjort betydelsen av detta uttalande i en intervju den 10 maj 1996, där han sade: ”Det finns i hennes skrifter några punkter som behöver förtydligas, och som vi undersöker. Ni får lov att verka för hennes skrifter, men alltid med urskiljning.” Jag är säker på att hon till slut kommer att få upprättelse. I alla händelser bekräftas det mesta hon säger av andra profeter.

** Conchitas uttalande om detta, vilket hon upprepat på nytt vid varje påves död sedan Johannes XXIII, har redogjorts för på många ställen. Den säkraste källan är kanske boken hon själv skrivit med hjälp av Harry Daley, ”Miracle at Garabandal”, Doubleday, New York 1983, sid 87.

*** Teologen Niels Christian Hvidt, som står Vassula nära, har sagt om den vanhelgande skändligheten i SLIG: ”Det betyder att prästerna inte längre tror på Jesu verkliga närvaro i Eukaristin”.

(***=översättarens fotnot)

TILLÄGG AV ÖVERSÄTTAREN:

Jesu budskap genom Vassula Rydén har Han bett henne kalla Sant Liv i Gud. Dessa budskap har internationellt gett upphov till omfattande efterföljelse. Vassula fyller stora föreläsningshallar över hela världen med entusiastiska åhörare och för många av dem tillbaka till kyrkan. Budskapen Sant Liv i Gud finns utgivna på svenska i en samlingsvolym.

Budskapen uppmanar oss att återvända till Gud, till förtrolig gemenskap med Jesus, till vördnad för Hans Moder Maria, till Kyrkans tro och till att bruka Sakramenten. Huvudtemat i budskapen kallar alla kristna till enhet. Utförlig information om Sant Liv i Gud finns på flera språk (inkl. svenska) på rörelsens internationella hemsida:

www.tlig.org

Varmt tack till Martina Häger som hjälpt mig vid ordbehandlaren.

Profetians röst i dag

Edward O'Connor, C. S. C.

Aldrig förr i kyrkans historia har det förekommit ett sådant överflöd av uppgifter om övernaturliga händelser. Några av dem handlar om mirakulösa tecken såsom blödande hostior, gråtande statyer, stigmata och liknande. Det har också varit ett ovanligt stort antal människor som gjort anspråk på att mottaga budskap från himlen.

Profetians röst i dag sammanfattar några av nutidens profetiers huvudteman och därefter följer en kortfattad reflektion. Fader O'Connor anser att det mellan en lättrogenhet som okritiskt sväljer alla dessa budskap, och en rationalism som med hänvisning till sunt förnuft stänger dörren för alla anspråk utan att ens undersöka dem, kan finnas en medelväg mer i samklang med hur man ser med den kristna trons ögon.

Edward D. O'Connor är katolsk präst och professor i teologi.
Han har undervisat i teologi i mer än 40 år.